

BULLETIN PŘÁTEL CENTRA VELEHRAD

Centro religioso Boemo Velehrad - kulturně-duchovní centrum pro poutníky

Via delle Fornaci, 200, 00165 Roma, Italia, www.velehrad.net

tel./fax. +39 06 636256, +420 577 440070 VOIP, email: velehrad.roma@gmail.com

DUBEN 2014

SLOVO ÚVODEM

“Resurrexit, sicut dixit”, je zpěv, který nás doprovází velikonoční dobou, zvěst, která proniká nocí smrti, výkřik radosti, který vítězí nad temnou bolestí. “Vstal, jak řekl!” Opravdu, velikonoční zvěst je zvěstí radosti, “exultetu”, neboť Bůh zůstává věrným, jeho slovo se naplnilo “jak řekl”, skrze podivuhodné cesty, způsobem a v čase, který zná jen On.

Tajemství spásy je vyprávěním o Božích překvapeních, o jeho věrnosti smlouvě lásky, kterou se zavázal napořád naplňovat s námi slabými. Věrnost, se kterou nás znovu a znovu nepřestává hledat v každé “smrti” do níž upadáme.

Existuje jeden silný obraz věrnosti Boha, který se vine celým Písmem sv.: duha, která zazáří na počátku druhého stvoření nad obnoveným lidstvem, poté, co ustoupila potopa.

*Dále Bůh řekl: "Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků:
Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.
Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi*

*i veškerým živým tvorstvem,
a vody již nikdy nezpůsobí potopu
ke zkáze všeho tvorstva.
Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni
a rozpomenou se na věčnou smlouvu
mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem,
které je na zemi." (1. Mojž. 9, 12-16)*

Je pro každého z nás už od dětství pramenem překvapením, údivu, že existuje nějaká ruka, objímající nebe i zemi. Kdo by nepamatoval na tajemný úkaz a krásu slovy nepopsatelnou, která nás uchvacovala, dívaje se upřeně vzůru k barevnému oblouku na nebi, tu a tam schovaným mezi mraky po dešti odcházejícími?

Jednou v neděli odpoledne jsme si prohlíželi projekt nového římského Velehradu, bylo to asi už po stokráté. Seděli jsme nad listy projektu rozloženými po stole a ve vzduchu se mísili dohromady myšlenky, návrhy, touhy, a obavy. Venku pršelo. Pršelo ostatně skoro už čtyři měsíce. V jednu chvíli, sestra Fedora vstala a šla do kuchyně pro vodu. Slyšíme volání: “Pojďte se podívat!” Ještě trochu pršelo, ale na nebi zářila nádherná duha. Rychle jsme všichni vyběhli po schodech na terasu a před našimi očmi, skoro na dosah byla ohromná duha, překrásná, třpitivá, něco takového se nevidí často.

Zvláštní bylo, že doslova objímala náš dům.

Zvláštní úkaz? Ne, jen fyzikální jev. Pro nás je však odpovědí Boha Otce na naši bázeň a naději. Je pohlazením, povzbuzením a podepřením jeho pravice "Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu mezi mnou a vámi."

Milí poutníci a dobrodinci poutního domu Centra Velehrad, v těchto velikonočních dnech se modlíme zvláště za vás, abyste se přiblížili k trůnu milosti, k nové smlouvě, kterou je osoba Krista vzkříšeného, a žili ve svobodě dětí Božích.

*P. Jaromír Zádrapa
a tým poutního domu Centra Velehrad*

SVATOŘEČENÍ JANA PAVLA II.

A ŘÍMSKÝ VELEHRD

Každý den velikonočního oktávu slyšíme jásavý zpěv: "Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho." Tak Jan Pavel II. začal svou homílii na moravském Velehradě nezapomenutelného 22.

dubna 1990 hned po pádu železné opony.

Být přítomni svatořečení člověka, který byl blízký našim srdcím, kterého jsme "viděli, slyšeli a dotýkali se", je pro nás povzbuzením, že Neviditelný se stal viditelným – Božství se uskutečnilo skrze lidskou přirozenost v osobě Karla Wojtyly. Jeho svatost je pro nás inspirací - mít rád to, co měl rád světec, tedy přijat jeho duchovní dědictví a nechat se inspirovat jeho životem.

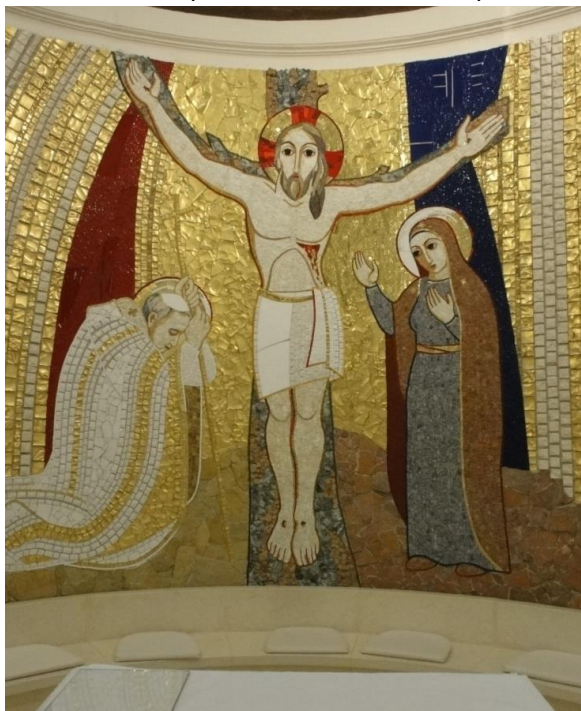
Jeho slova pronesená ve velikonočním oktávu na Velehradě roku 1990 tak nabývají na síle. Chtěli bychom se do nich znovu zaposlouchat, přijat je jako dar a inspiraci pro nás Slovary, pro nás, kteří pokračujeme v misi v poutním domě - Centru Velehrad a pro vás všechny, kteří díky vašemu přátelství ji sdílíte a podporujete.

Bratři a sestry! „Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho!“ (Žl 118/117, 24) Velikonoční radost nalézá v těchto slovech své liturgické vyjádření. Den, který učinil Pán - když zlomil moc smrti, když projevil moc života. Života, kterým on sám jest. On, Ten, který jest - je život. Jeho projevem je den. Den, který trvá.

Ten den, který učinil Pán, nabývá zvláštního významu na místě, na kterém se nyní setkáváme. Velehrad, pradávne srdce Velkomoravské říše. Odtud Cyril a Metoděj, soluňští bratři, pozvaní knížetem Rastislavem, zahájili svou apoštolskou misi mezi

Slovany. Zde je hrob biskupa Metoděje (jeho bratr Cyril zemřel dříve a je pochován v římské bazilice svatého Klimenta). Zde jsou naše kořeny.

„Toto je den, který učinil Pán.“ Den evangelia vzcházející nad dějinami Slovanů: apoštolskou službou obou bratří v dějinách Slovanů zapustila kořeny pravda o Kristu, který je „kámen nárožní“ (srov. Mt 21,42). Je

nárožním kamenem stavby, kterou Bůh sám buduje v dějinách lidstva. Ta stavba je jeho království. Ten kámen trvá dodnes. A bude trvat. Na něm se tyčí stavby nezničitelného Slova, byť kámen sám nejednou stavitelé zavrhl. Tak bylo za dnů Ježíše z Nazareta. Tak bývá v různých epochách dějin, na různých místech planety Země. Kámen nárožní. On je vždy tím nejpevnějším svorníkem, z něhož celá stavba čerpá svou celistvost, svou totožnost, svou svornost. Ten kámen znamená Krista samého. Může mít však také různé významy odvozené. Znamená křesťany po

celé zemi. Znamená Slovany, znamená celou Evropu.

Nárožní kámen evropské jednoty nalézáme také zde: na Velehradě. Nejen na Montecassino, odkud svatý Benedikt budoval Evropu latinskou. Také zde - na Velehradě, kde soluští bratři natrvalo vstúpili do dějin Evropy tradici řeckou a byzantskou. Ty dva obrovské vklady, obě tradice, byť jsou odlišné, patří k sobě. Společně tvoří křesťanskou Evropu - někdejší i současnou.

Příběh obou bratří, Cyrila a Metoděje, je výrazným příkladem této jednoty. Svědectví, které přinesli našim předkům do slovanské země, je svědectvím církve nerozdělené - jedné, svaté, obecné a apoštolské. Oni, Rekové, hledali rovněž v Římě podporu a potvrzení své misie.

V naší době, době rozdělení Evropy, v době rozdělení církve, jejich svědectví znamená výzvu k jednotě. Jsou nám společní, a mají význam ekumenický.

Zde, na Velehradě, přijal tuto výzvu v naší době už velký olomoucký arcibiskup Antonín Cyril Stojan, podněcovatel známých unionistických sjezdů, prvních kroků k modernímu ekumenismu. Zde dnes prosíme s velkou pokorou a velkou vroucností, aby „všichni věřící měli jedno srdce a jednu duši“ (srov. Sk 4,32). Všichni křesťané, tak jako za dob apoštolských!

Obracím se ke všem, ale především k mládeži Moravy, Čech i Slovenska, která putuje na toto místo, která zde byla v jubilejním roce 1985 a která sem v hojném počtu připutovala i dnes.

Mějte jedno srdce a jednu mysl. Zachovejte jednotu. Vnášejte do dějin Evropy Ducha Kristova, který sjednocuje a osvobozuje. Vydávejte přesvědčivé svědectví o vzkříšení - o tom, že Kristus žije. Učte se vyjadřovat evangelium o království Kristově jazykem a způsobem srozumitelným všem současníkům. Stavte na Kristu, nárožním kameni, společnost a kulturu budoucího věku.

Vy, mladí křesťané Československa, nejste poprvé na tomto posvátném místě. Pouť v jubilejním roce 1985, kdy mi nebylo ještě dovoleno přijít mezi vás, byla svítáním, byla významným mezníkem na vaší cestě k svobodě. Hle, noc pominula, znovu nadchází den. Vaše pouť za svobodou však musí pokračovat. Chodte jako děti světla (srov. Ef 5,8). Svoboda pouze vnější, bez vnitřního osvobození, plodí chaos. Stůjte ve svobodě, ke které vás osvobodil Kristus (srov. Gal 5,1).

Spojení vnější a vnitřní svobody má budovat Evropu zítřka, civilizaci lásky a pravdy. Toto spojení zakládá Kristus, kámen nárožní.

„Láska k Bohu záleží v tom, že zachováváme jeho přikázání. Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A nad světem zvítězilo právě toto: naše víra.“ (1Jan 5,4) Svět bez Boha je člověku nepřátelský. Je těžký, chladný, pustý. Před tíhou světa bez Boha nelze utíkat k drogám, sektám, zneužívání sexu, ke kultu násilí. Nad tímto světem je nutné zvítězit. A to, co zvítězí nad světem, je naše víra.

To jste sami zakusili. Zakusili jste tíhu světa bez Boha. Zakusili

jste tragický pokus vyloučit Krista, kámen nárožní, ze stavby společnosti a kultury a jeho následky.

Zakusili jste i osvobozující moc víry, moc Kristova vzkříšení. Skrze tuto zkušenost jste se stali dědici evangelia - dědici Slova, dědici království Božího. Budte jeho dobrými správci a předejte ho dalším pokolením.

„Toto je den, který učinil Hospodin.“ (Žl 118/117,24) Opravdu, Pán učinil tento den. Pán mi dovolil dnes konečně stanout na Velehradě v bratrské jednotě se všemi vámi.

Opakujme proto společně, milovaní bratři a sestry, slova velikonočního žalmu:

„Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.“ (Žl 118/117,1)

Děkujeme Pánu za tento den. Děkujeme Pánu, za Krista - kámen nárožní. Děkujeme, že Kristus zavrhaný staviteli (i v naší době) ukazuje se znovu jako kámen nárožní. Boží i lidské stavby. On je

živým základem veškeré tvořivé síly.

V roce jedenáctistého výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu našel se v těchto místech malý závěsný křížek s řeckým nápisem. Na tom pradávnm kříži je zapsáno poselství Velehradu pro všechny věky:

JEŽÍŠ KRISTUS - SVĚTLO - ŽIVOT - VÍTĚZÍ.

„Každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A to je vítězství, které přemohlo svět: naše víra.“ (1Jan 5,4)

„Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?“ (1Jan 5,5)

Milovaní synové a dcery Moravy, žijte i vy touto vírou v Ježíše, abyste i vy zvítězili s ním!

Promluva Jana Pavla II. při slavení eucharistie na moravském Velehradě dne 22. dubna 1990

O ŘÍMSKÉM VELEHRADU

ANEB POŘAD NA RADIU PROGLAS

„Pokud se český věřící rozhodne vydat na pouť na Velehrad, měl by si nejdříve rozmyslet na který. Máme totiž dva Velehrady. Jeden na Moravě a druhý v Římě. Tomu druhému věnujeme náš pořad. Křesťané ze zemí Koruny české měli útočiště v Římě již od čtrnáctého století zásluhou císaře Karla IV. Současné kulturně duchovní centrum pro poutníky najdeme, díky kardinálu Beranovi, kousek od Vatikánu na Via delle Fornaci.“ *citace ze*

stránek radia Proglas

Koncem minulého roku byl natočen v olomouckém studiu Radim pořad o poutním domě

Velehrad. Pokud si jej celý chcete poslechnout, použijte níže uvedený odkaz.

Premiéra pořadu byla vysílána 12. dubna letošního roku.

<http://www.proglas.cz/detail-poradu/2014-04-12-03-00.html>

STĚHOVÁNÍ NÁBYTKU Z POUTNÍHO DOMU VELEHRAD

Přípravy na rekonstrukci běží v plném proudu. Na základě kompletní prováděcí dokumentace vyhodnocujeme cenové nabídky možných dodavatelských firem z různých oborů. Pokud tomu okolnosti napomáhají, pak je naší snahou peníze od našich poutníků vrátit zpět do vlasti skrze české dodavatele. V první etapě rekonstrukce, která by měla začít

koncem května, se budeme zaměřovat na nejstarší objekt, budovu A.

Z důvodů administrativně technických jsme byli nuceni koncem listopadu 2013 areál dočasně uzavřít pro veřejnost. Zatímco architekti a inženýři pracovali na přípravě rekonstrukčních plánů, bylo také nutno odstěhovat veškerý nábytek, aby místnosti „zeli prázdnotou“, a tak byly připraveny na rekonstrukční zásah. I když to bylo hodně práce, snažili jsme se tohoto úkolu zhostit my sami, obyvatelé domu abychom aspoň trochu ušetřili na výlohách za rekonstrukci. Veškerý nábytek jsme nejprve museli demontovat na jednotlivé komponenty a dobře popsat pro opačnou fázi opětovného smontování, která proběhne po rekonstrukci.

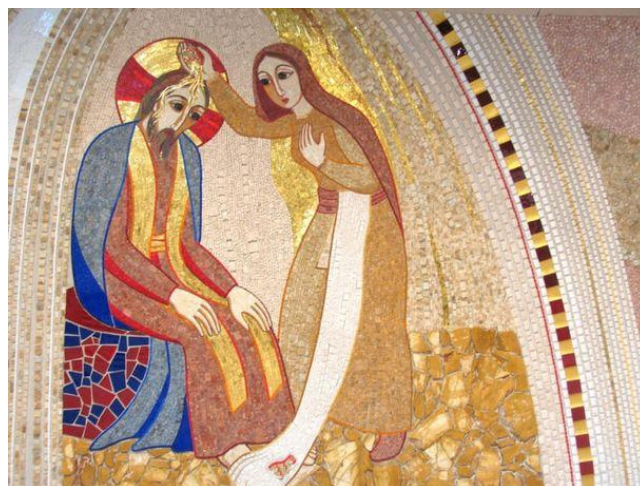
Jednotlivé díly jsme ochránili bublinkovou fólií, aby při transportu nedošly k úrazu. Díky laskavosti vedení české papežské koleje v Nepomucenu jsme měli nábytek kde uschovat. Otec Pavel s bratrem Pavlem zavedli „kyvadlovou dopravu“ na trase Velehrad – Nepomucenum (asi 10 km), kdy v průběhu asi dvou týdnů neustále naplňovali devíti místný vůz věcmi, které se do něho vydaly.

Co ale s věcmi, které se do vozu nevměstnaly? Jsou to např. skříně, postele apod. S tím si již věděl rady otec Jaromír. Půjčil si malý nákladní vůz, na který má řidičské oprávnění,

a zbylé „velké předměty“ jsme během dvou dnů též dopravili na místo „dočasného odpočinku“. Celkem akce stěhování trvala asi měsíc. Jsme rádi, že se jsme se mohli i my přímo podílet na rekonstrukci.

DĚKUJEME ZA PODPORU!

Milí přátelé,
dobrota, kterou od Vás zakoušíme je opravdu znamením lásky Boží a modlíme se, aby se stala pro Vás svatým požehnáním. Děkujeme za Vaše dary na rekonstrukci.

Bankovní konto: CENTRO RELIGIOSO BOEMO VELEHRAD, Via delle Fornaci, 200, 00165 Roma

IBAN: IT 34 I 01030 05109 000001010257, BIC: PASCITM1383;

Banca: Monte dei Paschi di Siena, Via delle Fornaci, 2/4/6, 00165 Roma